

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ АУДІО-, ВІДЕОКОНТРОЛЮ ЗА ПРОЕКТОМ НОВОГО КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

ТАРАСЕНКО Олег Сергійович,

*викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності НАВС,
кандидат юридичних наук*

Діючий Кримінально-процесуальний кодекс України чинний з 1961 року і є одним із найстаріших нормативно-правових актів України. З моменту його затвердження, відбулися значні зміни в кримінальному процесі. Тому потреба в розробці нового Кримінально-процесуального кодексу України є вагомим, оскільки, в чинному Кримінально-процесуальному кодексі України зроблені незначні зміни, які не відповідають вимогам сьогодення, зокрема захисту прав і свобод громадян, запровадження і утвердження принципу верховенства права.

Виходячи із наведеного та в зв'язку із невідповідністю сьогодення Президентом України прийнято рішення про проведення «Судової реформи», із затвердження якої Адміністрацією Президента України і розроблено проект нового Кримінально-процесуального кодексу України.

Розроблення та прийняття даного Кодексу безперечно матиме позитивні результати для України, зокрема, в ньому передбачається встановити процесуальну рівність сторін і змагальність процесу; розширити права підозрюваних та потерпілого; оптимізувати процедуру досудового розслідування; удосконалити процедуру судового контролю, заборонити повернення справ на додаткове розслідування, спростити процедуру оскарження судових рішень, запровадити угоди в кримінальному провадженні тощо. Але на наш погляд є деякі не доопрацювання щодо порядку проведення негласних слідчих (розшукових) дій, які передбачені главою XXI проекту КПК України. Зокрема викликає нашу стурбованість проведення аудіо-, відеоконтролю слідчим, що передбачено ст. 256 «Аудіо-, відеоконтроль особи» та ст. 266. «Аудіо-, відеоконтроль місця».

Зазначена стурбованість викликана тим, що в слідчих підрозділах відсутні фахівці, які володіють елементарними знаннями оперативно-розшукової діяльності, а особливо це стосується проведення дій, які обмежують права особи: відсутні дозволи на проведення зазначених дій та складання

відповідної документації (подання до суду, протоколи проведення дій тощо). Звичайно зазначені недоліки можна частково усунути, наприклад здійснити перепідготовку (підвищення кваліфікації) працівників слідчих підрозділів, але в масштабах країни — практично неможливо.

Підсумовуючи окреслене, потрібно сказати, що прийняття даної норми Кримінально-процесуального кодексу України приведе до формалізації проведення аудіо-, відеоконтролю слідчим, воно буде виражатися лише в наданні доручень оперативному працівникові у проведенні даних дій та за проведення даних дій буде відповідати працівник оперативного підрозділу.